

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Գայլ-բարեպաշտ

Անթի՛վ են մեր մեջ գայլ-բարեպաշտներ.
(Մեկին, մանավանդ, լա՛վ են ճանաչում...)
Մութով նա պաշտում սատանի պատկեր,
Լուսով անդադար աստված է կանչում...

Արտասուք խրմել կամ արյուն ծրծել
Պատրաստ է նա միշտ ամեն թրշվառից.
Բայց փորձի՛ր մի ճանճ ոտքի տակ գրցել,
Նա ահո՛վ, դողո՛վ կանցնի վերայից...

Նա ժամ կրնտնի, աստծու գառան պես,
Երեսին անվե՛րջ, անվե՛րջ խաչ կա՛նի,
Բայց թե կյանքի մեջ նրբա ճանկն ընկնես,
Մըսագործի պես, կաշի՛դ կրհանի...